

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	8112206982
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8112206982.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Q., bývajúcej v V., zastúpenej Eva Petránová Advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Prešove, Puškinova 16, proti žalovaným 1/ B., bývajúcemu v V., zastúpeného JUDr. Jozefom Karabášom, advokátom so sídlom v Sabinove, Ružová 10, 2/ Q., bývajúcej v V., zastúpenej JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Kpt. Nálepku 5, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29 C 45/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. marca 2015 sp. zn. 4 Co 221/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov uznesením zo 16. júna 2014 č. k. 29 C 45/2012 - 244 v spojení s opravným uznesením z 25. augusta 2014 č. k. 29 C 45/2012 - 260 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 2 464,49 eur a iné trovy konania vo výške 515,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že napriek niekoľkoročnej snahe žalobkyne o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX, k. ú. Q. mimosúdnou dohodou, žalovaní s touto nesúhlasili a so žalobou súhlasili až v priebehu súdneho konania. Zdôraznil, že iba obštrukciou žalovaných 1/ a 2/ žalobkyni vznikli trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku, z vyplatenej odmeny za spracovanie geometrického plánu, ako aj trov právneho zastúpenia. Uviedol, že zo strany žalovaných boli prednášané nedôvodné námietky voči navrhovanému spôsobu rozdelenia v ich podielovom spoluvlastníctve, ktoré mali za následok vznik ďalších trov na strane žalobkyne, pričom v konečnom dôsledku došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva spôsobom navrhovaným žalobkyňou ešte pred začatím súdneho konania.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ uznesením z 18. marca 2015 sp. zn. 4 Co 221/2014 uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením zmenil tak, že žalovaným 1/ a 2/

uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 1 981,84 eur a iné trovy vo výške 515,- eur. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 107,23 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Preskúmaním špecifikácie náhrady trov právneho zastúpenia odvolací súd považoval za neúčelný úkon priznaný súdom prvej inštancie a to písomné vyjadrenie z 29. mája 2013 z dôvodu, že v predmetný deň bolo nariadené pojednávanie, ktoré bolo odročené bez prejednávania za účelom uzavretia mimosúdnej dohody a preto predkladanie záverečného návrhu právnu zástupkyňou žalobkyne nepovažoval za opodstatnené. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná 2/. Navrhla, aby dovolací súd uznesenia súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázala na to, že odvolací súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko z neho nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel k záveru, že neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 O. s. p. Nesúhlasila s tvrdením odvolacieho súdu, že nemala záujem vyriešiť vec mimosúdne a spôsobila začatie súdneho konania, nakoľko na celkovú dohodu bol potrebný súhlas všetkých účastníkov konania.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť ako neprípustné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ O. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

7. Dovolanie žalovanej 2/ smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu upravuje § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu, vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

8. Keďže v prejednávanej veci je dovolaním žalovanej 2/ napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v § 239 ods. 3 O. s. p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovanej 2/ z § 239 O. s. p. vyvodit' nemožno. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Takú vadu konania ale dovolací súd nezistil.

9. Pokiaľ žalovaná 2/ tvrdí, že zmeňujúcim uznesením súdu prvej inštancie odvolacím súdom jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia, je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia

zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

10. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Dovolací súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

11. Dovolateľka namietala i nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby boli tvrdenia dovolateľky o existencii tohto dovolacieho dôvodu opodstatnené (najvyšší súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.

12. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovanej 2/ nemožno vyvodiť z § 239 O. s. p. a ani z § 237 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej 2/ podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.